ส่วนที่ 3

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุน

3.1 ปัจจัยพื้นฐานทั่วไป

เนื่องจากจังหวัดสตูลเป็นเมืองชายแดนที่มีลักษณะเป็นเมืองสุดทาง และเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ขนาดเล็ก ทำให้พื้นที่ทำการเกษตรซึ่งเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดมีจำนวนน้อยตามไปด้วย ส่งผลให้จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพการลงทุนในระดับปานกลางเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้ อย่างไรก็ตามจังหวัดสตูลมีปัจจัยสนับสนุนการลงทุนที่น่าสนใจหลายประการ โดยปัจจัยสนับสนุนการลงทุนที่สำคัญ ประกอบด้วย

3.1.1 โครงสร้างพื้นฐาน

เมื่อพิจารณาภาพรวมโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดสตูลจะเห็นได้ว่าความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคที่สำคัญได้แก่

- ***ไฟฟ้า*** การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูลรับกระแสไฟฟ้าจากสถานีย่อยของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่บ้านกาเน๊ะหมู่2ตำบลเกตรีอำเภอเมือง จังหวัดสตูล โดยแบ่งการจ่ายไฟออกเป็น 4 วงจร คือ
  - **วงจรที่ 1** : จ่ายไฟให้กับอำเภอท่าแพ อำเภอละงู และอำเภอทุ่งหว้า โดยมีระบบจำหน่ายแรงสูงเชื่อมกับสถานีจ่ายไฟจังหวัดตรังของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
  - **วงจรที่ 2** : จ่ายให้กับอำเภอเมืองบางส่วน อำเภอควนโดน อำเภอควนกาหลง และอำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา (บางส่วน) และมีระบบจำหน่ายสูงเชื่อมโยงกับสถานีจ่ายไฟอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาของการไฟฟ้าสวนภูมิภาค
  - **วงจรที่ 3** : จ่ายไฟให้ตำบลคลองขุด ตำบลเกตรีในเขตเทศบาลเมืองสตูล
  - **วงจรที่ 4** : จ่ายไฟให้ตำบลคลองขุด ในเขตเทศบาลเมืองสตูล ตำบลเจ๊ะบิลัง ตำบลควนขัน และตำบลตำมะลัง

- ***การประปา*** การประปาสตูลเป็นหน่วยงานในสังกัดของการประปาส่วนภูมิภาคขึ้นอยู่กับสำนักงานประปาเขตสงขลา บริการจ่ายน้ำให้เขตอำเภอเมืองสตูลและอำเภอควนโดนโดยแหล่งน้ำดิบที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตน้ำประปามาจากแหล่งน้ำ 4 แหล่ง คือ

  1) แหล่งน้ำดิบจากคลองคุสน สถานีผลิตน้ำควนโดน
  2) แหล่งน้ำดิบบังทะเลบัน สถานีผลิตน้ำวังประจัน
  3) คลองละงู สถานีผลิตน้ำละงู
  4) คลองหญ้าระ สถานีผลิตน้ำทุ่งหว้า

  ปัจจุบันน้ำดิบมีเพียงพอกับการผลิตน้ำประปาและอนุภาพน้ำดิบอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมมีอัตรากำลังการผลิต 940 ลูกบาศก์เมตร / ชม. ผลิตน้ำได้ 391 ลูกบาศก์เมตร / ชม. และจ่ายน้ำวันละ 9,391 ลูกบาศก์เมตร ประมาณน้ำใช้ 150 ลิตร / คน / วัน โดยส่วนใหญ่เป็นการจ่ายน้ำเพื่อสาธารณประโยชน์ รองลงมาคือประเภทอาคารพาณิชย์

- ***ระบบการสื่อสารโทรคมนาคม*** จังหวัดสตูลมีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขซึ่งเป็นบริการของการสื่อสารแห่งประเทศไทย จำนวน 7 แห่ง ดังนี้

  1) ไปรษณีย์โทรเลขสตูล
  2) ไปรษณีย์โทรเลขท่าแพ
  3) ไปรษณีย์โทรเลขละงู
  4) ไปรษณีย์โทรเลขทุ่งหว้า
  5) ไปรษณีย์โทรเลขฉลุง
  6) ไปรษณีย์โทรเลขควนโดน
  7) ไปรษณีย์โทรเลขควนกาหลง

  นอกจากนี้ยังมีไปรษณีย์อนุญาตเอกชน "ปณช" อีกจำนวน 5 แห่ง ได้แก่

  1) ไปรษณีย์สตูล 101 (เจ๊ะบิลัง)
  2) ไปรษณีย์สตูล 102 (ตำมะลัง)
  3) ไปรษณีย์สตูล 103 (เกาะสาหร่าย)
  4) ไปรษณีย์สตูล 104 (ดันหยงโป)
  5) ไปรษณีย์สตูล 101 5 (ปูยู)

ในด้านการบริการเลขหมายโทรศัพท์จังหวัดสตูลมีชุมสายโทรศัพท์ 9 ชุมสาย (รวมอำเภอต่าง ๆ ด้วย) ที่รับผิดชอบในการให้บริการแก่ประชาชนภายในจังหวัดสตูล ดังนี้

1) สำนักงานบริการโทรศัพท์สตูล ตั้งอยู่เลขที่ 26 / 15 –16 ถ.หัตถกรรมศึกษา อ.เมือง จ.สตูล
2) ชุมสายโทรศัพท์ฉลุง ตั้งอยู่ที่ ม.1 ต.ฉลุง อ.เมือง จ.สตูล
3) ชุมสายโทรศัพท์ควนกาหลง ตั้งอยู่ที่ ม.1 ต.ควนกาหลง อ.ควนกาหลง จ.สตูล
4) ชุมสายทุ่งนุ้ย ตั้งอยู่ที่ ม.1 ต.ทุ่งนุ้ย อ.ควนกาหลง จ.สตูล
5) ชุมสายโทรศัพท์ทุ่งหว้า ตั้งอยู่ที่ ม.2 ต.ทุ่งหว้า อ.ทุ่งหว้า จ.สตูล
6) สำนักงานบริการโทรศัพท์ละงู ตั้งอยู่ที่ 133 – 134 ม. 15 ถ.ละงู- ปากบารา ต. ละงู อ.ละงู จ.สตูล
7) ชุมสายโทรศัพท์ท่าแพ ตั้งอยู่ที่ ม.2 ต.ท่าแพ อ.ท่าแพ จ.สตูล
8) ชุมสายโทรศัพท์ควนโดน ตั้งอยู่ที่ 339 ม.1 ต.ควนโดน อ.ควนโดน จ.สตูล
9) ชุมสายปากบารา ตั้งอยู่ที่ ต.ปากน้ำ อ.ละงู จ.สตูล

3.1.2 การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดสตูลมีการคมนาคมติดต่อและขนส่งสินค้าระหว่างอำเภอและจังหวัดต่างๆและประเทศมาเลเซีย 2 ทาง คือ ทางบกและทางน้ำ

- ***การคมนาคมทางบก***

มีทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัดซึ่งเป็นถนนลาดยาง 7 สาย คือ

1) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 406 สายยนตรการกำธร (สตูล – สามแยกท่าชะมวง) ยาว 67 กิโลเมตรโดยผ่านอำเภอควนโดน และอำเภอควนกาหลง เชื่อมถนนเพชรเกษมที่อำเภอรัตภูมิ มีทางแยกไปจังหวัดพัทลุงและอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยเป็นถนนลาดยางตลอดสาย

2) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4078 สายฉลุง – ตรัง ยาว 137 กิโลเมตรโดยเริ่มจากสามแยกถนนยนตรการกำธรในเขตตำบลฉลุง อำเภอเมืองสตูลผ่านอำเภอท่าแพ อำเภอละงู อำเภอทุ่งหว้า และอำเภอปะหลียน จังหวัดตรัง ลาดยางตลอดสาย

3) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4184 สายควนตอ – วังประจัน ยาวประมาณ 22 กิโลเมตร ซึ่งเป็นเส้นทางที่สร้างขึ้นเพื่อเปิดการติดต่อระหว่างจังหวัดสตูลกับประเทศมาเลเซีย

4) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4051 สายสตูล – เจ๊ะบิลัง ระยะทางยาว 13 กิโลเมตรลาดยางตลอดสาย เป็นเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมระหว่างสตูลกับท่าเทียบเรือเจ๊ะบิลัง อำเภอเมืองสตูล ใช้ประโยชน์ในการส่งผลผลิตทางการประมงและการเกษตร

5) ***ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4052*** สายละงู – ปากบารา ระยะทาง 10 กิโลเมตร ลาดยางตลอดสาย เป็นถนนที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวอีกสายหนึ่ง คือ เชื่อมระหว่างอำเภอละงูกับท่าเทียบเรือปากบารา ซึ่งเป็นท่าเทียบเรือประมงและขนถ่ายสินค้า รวมทั้งเป็นท่าเทียบเรือที่อยู่ใกล้เกาะตะรุเตามากที่สุด และบริเวณชายทะเลปากบาราก็ยังมีชายหาดที่สวยงามเหมาะแก่การท่องเที่ยวและพักผ่อนอีกด้วย

6) ***ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4137*** สายทุ่งตำเสา–แป-ระ ระยะทาง 28 กิโลเมตร แยกทางจากทางหลวงสายยนตรการกำธรที่บ้านทุ่งตำเสา ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอควนกาหลง ผ่านที่ว่าการอำเภอควนกาหลง นิคมพัฒนาภาคใต้ ไปจดทางหลวงสายฉลุง – ตรัง ที่ตำบลแป-ระ อำเภอท่าแพ เป็นถนนที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์เป็นอย่างยิ่งสภาพถนนลาดยางตลอดสาย

7) ***ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4183*** ถนนสายเกาะนก – ตำมะลัง ระยะทางยาวประมาณ 5 กิโลเมตร แยกจากบ้านเกาะนก ตำบลคลองขุด ไปสิ้นสุดที่ท่าเทียบเรือขององค์การสะพานปลา บ้านตำมะลัง อำเภอเมืองสตูล เป็นถนนที่ใช้ในการขนส่งผลผลิตทางด้านการประมงและอำนวยประโยชน์ให้แก่การขนส่งสินค้าทางน้ำจากท่าเรือตำมะลังไปยังประเทศมาเลเซีย และสิงคโปร์

ระยะทางระหว่างอำเภอของจังหวัดสตูล

อำเภอเมือง – อำเภอละงู	ระยะทาง	53	กิโลเมตร
อำเภอเมือง – อำเภอทุ่งหว้า	ระยะทาง	77	กิโลเมตร
อำเภอเมือง – อำเภอควนกาหลง	ระยะทาง	36	กิโลเมตร
อำเภอเมือง – อำเภอท่าแพ	ระยะทาง	27	กิโลเมตร
อำเภอเมือง – อำเภอควนโดน	ระยะทาง	20	กิโลเมตร

ระยะทางระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดใกล้เคียง

จังหวัดสตูล – อำเภอกาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	ระยะทาง	98	กิโลเมตร
จังหวัดสตูล – จังหวัดตรัง	ระยะทาง	150	กิโลเมตร
จังหวัดสตูล - จังหวัดพัทลุง	ระยะทาง	135	กิโลเมตร

- ***การคมนาคมทางน้ำ***

แม้ว่าจังหวัดสตูลจะมีถึง 4 อำเภอที่มีอาณาเขตติดต่อกับทะเลอันดามัน คือ อำเภอเมือง อำเภอละงู อำเภอทุ่งหว้าและอำเภอท่าแพ แต่การคมนาคมทางน้ำไม่เป็นที่นิยมของประชาชน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการคมนาคมทางบกสะดวกรวดเร็วกว่าอีกทั้งค่าบริการก็ไม่สูงเกินไปนัก

การติดต่อกับประเทศมาเลเซีย

- ***ทางบก*** ทางหลวงหมายเลข 4184 สายควนสะตอ – วังประจัน เป็นทางหลวงเชื่อมกับทางหลวงของประเทศมาเลเซีย ทางหลวงสายนี้เริ่มจากสามแยกควนสะตอไปถึงหลักเขตแดนที่บ้านวังประจัน โดยมีระยะทางทั้งสิ้น 22 กิโลเมตร เดินทางจากบ้านวังประจันถึงปาดังเบซาร์ และจากปาดังเบซาร์ไปปีนัง หรือเดินทางเข้าประเทศไทยทางอำเภอหาดใหญ่ (ปาดังเบซาร์ – หาดใหญ่) ซึ่งมีระยะทางทั้งสิ้น 61 กิโลเมตรจากเขตแดนบ้านวังประจันถึงเมืองกางารัฐเปอร์ลิส (36 กิโลเมตร) และจากรัฐเปอร์ลิสไปปีนัง ระยะทาง 130 กิโลเมตร

- ***ทางน้ำ*** จากอำเภอเมือง – รัฐเปอร์ลิส สามารถเดินทางโดยใช้เรือโดยสารขนาดเล็ก ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง และปัจจุบันมีบริษัทเดินเรือประมงที่วิ่งบริการระหว่างอำเภอเมืองสตูลไปเกาะลังกาวี รัฐเคดาร์ประเทศมาเลเซีย วันละ 3 เที่ยว โดยใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง การขนส่งคนโดยสารภายในจังหวัดระหว่างหมู่บ้าน ตำบลและอำเภอ จะอาศัยรถยนต์โดยสารขนาดเล็ก (รถสองแถวเป็นหลัก) โดยศูนย์รวมคมนาคมภายในจังหวัดจะอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสตูลและประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เส้นทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัดก็ยังสามารถจะใช้บริการรถโดยสารประจำทางระหว่างจังหวัดสตูล – จังหวัดตรัง และโดยสารระหว่างจังหวัดสตูล – อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา นอกจากเขตเทศบาลเมืองสตูลจะเป็นศูนย์รวมของการคมนาคมในจังหวัดแล้ว อำเภอละงูก็ถือได้ว่ามีความสำคัญอันดับรองเนื่องจากมีบริการขนส่งโดยสารไปยังอำเภอของจังหวัดใกล้เคียงโดยไม่ต้องผ่านอำเภอเมืองของจังหวัดสตูลด้วย ส่วนการคมนาคมในเขตเทศบาลเมืองสตูลจะมีรถสองแถวเล็กของบริษัทสหกรณ์เดินรถสตูลจำกัด วิ่งบริการ นอกจากนี้ก็มีบริการรถมอเตอร์ไซด์รับจ้างในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลอีกด้วย

การเดินทางระหว่างจังหวัดสตูลไปอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูลไปยังจังหวัดตรัง นอกจากจะมีรถโดยสารประจำทาง (รถบัส) วิ่งบริการแล้ว ยังมีรถแท็กซี่และรถตู้ให้บริการอีกด้วย ทำให้การเดินทางไปยังอำเภอและจังหวัดดังกล่าวสะดวก รวดเร็ว การขนส่งสินค้าในจังหวัดสตูลมีผู้ประกอบการขนส่งเพียง 2 ราย เนื่องจากธุรกิจการค้าในจังหวัดสตูลส่วน

ใหญ่เป็นธุรกิจขนาดเล็กที่รับช่วงสินค้าต่อจากธุรกิจขนาดใหญ่ในจังหวัดใกล้เคียง คือ จากอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาส่วนงานอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายออกนอกจังหวัดส่วนใหญ่จะมีรถบรรทุกเป็นของตนเองในขณะที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จะเป็นแหล่งนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคของธุรกิจการค้าของจังหวัดสตูล

- ***การสื่อสารมวลชน***

จังหวัดสตูลมีสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สังกัดศูนย์ประชาสัมพันธ์เขต 6 กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี ทำการกระจายเสียง 2 ระบบ คือ

1) ระบบ เอ เอ็ม (AM) ความถี่ 1,206 กิโลเฮิร์ต ตั้งแต่เวลา 05.00 – 22.00 น. รายการออกอากาศแบ่งเป็นข่าว 21 % ความรู้ 26% และความบันเทิง 53 %
2) ระบบ เอฟ เอ็ม (FM) สเตอริโอมัลติเพรกซ์ กำลังส่ง 1 กิโลวัตต์ ความถี่ 99.5 และ 95.5 เม็กกาเฮิร์ต โดยออกอากาศตั้งแต่เวลา 05.00 – 23.00 น. ทุกวัน โดยรายการออกอากาศแบ่งเป็นข่าว 36.6% ความรู้ 3.27% และบันเทิง 60.12%

นอกจากนี้ยังมีวิทยุกระจายเสียงอีก 2 สถานี คือ

1) สถานีวิทยุกระจายเสียงตำรวจภูธร ภาค 9 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ทำการกระจายเสียงจากอำเภอท่าแพอีก 1 ระบบ คือ ระบบ FM ความถี่ 91.75 เม็กกาเฮิร์ต โดยออกอากาศตั้งแต่เวลา 05.00 – 24.00 น. รายการออกอากาศแบ่งเป็น

1. ข่าว	20%
2. ความรู้	15%
3. บันเทิง	52%
4. บริการและการโฆษณา	13%

2) สถานีวิทยุกระจายเสียง อสมท. ขององค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ทำการกระจายเสียงจากโรงแรมพินนาเคิลวังใหม่ อีก 1 ระบบ คือ ระบบ FMความถี่ 93.25 เม็กกาเฮิร์ต ออกอากาศตั้งแต่เวลา 05.00 – 24.00 น.

สถานีถ่ายทอดโทรทัศน์โดยตรงไม่มี มีแต่สถานีรับคลื่นแล้วส่งต่อเป็นจำนวน 5 ช่อง คือ ช่อง 3,5,7,9 และ ITV ซึ่งออกอากาศในระบบ UHF อย่างไรก็ตามแต่ละสถานีมีกำลังส่งต่ำ ทำให้สามารถครอบคลุมพื้นที่เฉพาะในเขตเทศบาลและบริเวณตำบลใกล้เคียงในเขตอำเภอเมืองเท่านั้น ส่วนเขตอำเภออื่นๆ การรับสัญญาณคลื่นโทรทัศน์ค่อนข้างอ่อน สาเหตุเพราะอยู่ไกลจากสถานีส่งและสภาพภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสลับซับซ้อนเรียงรายอยู่เป็นจำนวนมากและปัญหา

อุปสรรคอย่างหนึ่งก็คือคลื่นสัญญาณจะรบกวนคลื่นโทรทัศน์ที่ออกอากาศจากสถานีถ่ายทอดที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และสัญญาณคลื่นโทรทัศน์จากประเทศมาเลเซีย คือ RTM 1 , RTM 2 , TV 3 และ MTV 7 ทำให้ไม่สามารถรับสัญญาณได้ชัดเจนในบางพื้นที่

3.1.3 แรงงานและสถานประกอบการ

อัตราค่าแรงขั้นต่ำของจังหวัดสตูลอยู่ที่ระดับ 133 บาท / วัน ซึ่งเป็นอัตราที่ไม่สูงเมากนัก และถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ดึงดูดนักลงทุนให้เข้ามาลงทุนนจังหวัดยะลาโดยเฉพาะนักลงทุน ชาวมาเลเซีย

จากการสำรวจโครงสร้างประชากรเพื่อจำแนกสถานภาพแรงงานของจังหวัดสตูลในช่วงไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม – ธันวาคม 2545) พบว่าจังหวัดสตูลมีประชากรทั้งสิ้น 264,518 คน มีผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) จำนวน 175,963 คน คิดเป็นร้อยละ 66.52 ของประชากรทั้งหมด แบ่งเป็นผู้มีงานทำจำนวน 127,923 คน และ ผู้ว่างงาน จำนวน 3,301 คน คิดเป็นร้อยละ 97.42 และ 2.59 ของจำนวยผู้อยู่ในกำลังแรงงาน

ตารางที่ 3.1.3 แสดงจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน และเพศ ปี 2545

สถานภาพการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
รวม	**124,622**	**72,027**	**52,595**
นายจ้าง	3,563	2,530	1,033
ลูกจ้างรัฐบาล	9,517	5,145	4,673
ทำงานส่วนตัว	46,552	32,763	13,789
ลูกจ้างเอกชน	40,284	25,4798	14,805
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	24,706	6,110	18,585

ที่มา : สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รอบที่ 4 (ตุลาคม – ธันวาคม) พ.ศ. 2545

** หมายเหตุ : ผลรวมจำนวนชาย – หญิง อาจไม่เท่ากับยอดรวมเนื่องจากการปัดเศษทศนิยม*

นอกจากนี้ผลสรุปจาการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รอบที่ 4 (ตุลาคม – ธันวาคม) พ.ศ.2545 ของจังหวัดสตูลพบว่าจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ ปี 2545 มีจำนวนทั้งสิ้น 124,622 คน ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาโดยมีจำนวน 47,249 คน คิดเป็นร้อยละ 37.91 ของจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มี

ฝ่ายหอสมุด
คุณหญิงหลง อรรถกระวีสุนทร

งานทำ รองลงมาจบการศึกษาระดับประถมศึกษาจำนวน 31,016 คน และจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 15,190 คน คิดเป็นร้อยละ 24.89 และ 02.19 ตามลำดับ ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 3.1.3

ตารางที่ 3.1.3 แสดงจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ ปี 2545

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
รวม	124,622	72,027	52,595
ไม่มีการศึกษา	7,211	3,181	4,030
ต่ำกว่าประถมศึกษา	47,249	27,123	20,126
ประถมศึกษา	31,016	18,348	12,668
มัธยมศึกษาตอนต้น	15,190	9,279	5,910
มัธยมศึกษาตอนปลาย	11,659	8,064	3,595
- สายสามัญ	8,893	6,331	2,562
- สายอาชีวศึกษา	2,717	1,733	984
- สายการศึกษา	49	-	49
มหาวิทยาลัย	11,920	5,655	6,266
- สายวิชาการ	5,484	2,531	2,954
- สายวิชาชีพ	4,394	2,090	2,305
- สายการศึกษา	2,042	1,034	1,007

ที่มา : สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รอบที่ 4 (ตุลาคม – ธันวาคม) พ.ศ. 2545
หมายเหตุ : ผลรวมจำนวนชาย – หญิง อาจไม่เท่ากับยอดรวมเนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

เศรษฐกิจของจังหวัดสตูลในภาพรวม ปี 2546 มีการขยายตัวเล็กน้อยโดยมีปัจจัยสนับสนุนหลายประการ อาทิ การท่องเที่ยว การส่งออก เป็นต้น จากการสำมะโนธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ ปี 2545 จังหวัดสตูลมีจำนวนและร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ดังแสดงในตารางที่ 3.1.4

ตารางที่ 3.1.4 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี 2545

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	**2,835**	**100.0**
การขาย การบำรุงรักษาและการซ่อมแซมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์ รวมทั้งการขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์	188	6.6
การขายส่ง และการค้าเพื่อค่านายหน้า ยกเว้น ยานยนต์ และรถจักรยานยนต์	157	5.5
การขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และรถจักรยานยนต์ รวมทั้งการซ่อมแซมของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	893	31.5
โรงแรม และภัตตาคาร	466	16.5
กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์	105	3.7
กิจกรรมด้านคอมพิวเตอร์ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	15	0.5
การให้เช่าเครื่องจักรและเครื่องอุปกรณ์ โดยไม่มีผู้ควบคุม การวิจัยและการพัฒนา และกิจกรรมด้านธุรกิจอื่น ๆ	129	4.6
กิจกรรมนันทนาการและการบริการอื่น ๆ	281	9.9
การผลิต	342	12.1
การก่อสร้าง	45	1.6
การขนส่งทางบกและตัวแทนธุรกิจท่องเที่ยว	214	7.6

ที่มา : โครงการสำมะโนธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ พ.ศ.2545
(การเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน พ.ศ.2545)

3.1.4 ทรัพยากรธรรมชาติและวัตถุดิบ

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความอุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายในด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัตถุดิบที่เอื้อต่อการพัฒนาเพื่อนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรม กรแปรรูปต่าง ๆ โดยเฉพาะจังหวัดยะลามีแร่ธาตุสำคัญหลายชนิด เช่น แบไรท์และพลวงพบบริเวณอำเภอควนกาหลงและอำเภอทุ่งหว้า ดีบุกพบบริเวณอำเภอควนโดนและอำเภอเมือง ตะกั่วพบบริเวณอำเภอควนกาหลง เหล็กพบบริเวณอำเภอควนโดนและอำเภอควนกาหลง และนอกจากนั้นยังพบแร่อื่น ๆ อีก เช่น หินปูนที่ใช้ในอุตสาหกรรมการก่อสร้าง เป็นต้น

นอกจากจะอุดมไปด้วยแร่ธาตุต่าง ๆ แล้ว จังหวัดสตูลยังอุดมไปด้วยไม้นานาพันธุ์ โดยพื้นที่ป่าคิดเป็นร้อยละ 27.39 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด และแม้ว่าจังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่ไม่มีแม่น้ำไหลผ่าน มีแต่แหล่งน้ำเล็ก ๆ เท่านั้น แต่คลองส่วนใหญ่ในจังหวัดสตูลอยู่ใกล้ทะเล ก่อนไหลออกสู่ทะเลจะมีปากคลองขนาดใหญ่ เหมาะสำหรับการเพาะเลี้ยงปลาในกระชังได้เป็นอย่างดี

3.1.5 เขตการส่งเสริมการลงทุน

จังหวัดสตูลอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนเขต 3 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยได้รับสิทธิประโยชน์ที่เอื้อต่อการลงทุน ดังนี้

- ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร
- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี และมีเงื่อนไขเพิ่มเติมสำหรับผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแล้ว และมีการลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมมูลค่าของที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะต้องดำเนินการให้ได้ใบรับรองระบบคุณภาพมาตรฐาน ISO 9000 หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่า ภายในระยะเวลา 2 ปี นับแต่วันเปิดดำเนินการ และหากไม่สามารถปฏิบัติตามได้จะถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 1 ปี
- ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบ หรือวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นเวลา 5 ปี

สำหรับโครงการที่มีการจัดตั้งสถานประกอบการในท้องที่ของจังหวัดสตูลจะได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติม ดังนี้

1. ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 5 ของอัตราปกติ เป็นเวลา 5 ปี (นับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล)
2. อนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าน้ำประปา 2 เท่า เป็นเวลา 10 ปี (นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริม)
3. อนุญาตให้หักค่าติดตั้งหรือค่าก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก จากกำไรสุทธิร้อยละ 25 ของเงินที่ลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม (โดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดก็ได้ภายใน 10 ปี นับแต่วันที่มีรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริม)

3.1.6 โครงสร้างทางสังคม

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่มีความพร้อมทางโครงสร้างสังคมในระดับปานกลาง ไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษา ด้านการศาสนา และด้านการสาธารณสุข โดยจังหวัดสตูลได้ดำเนินการจัดการศึกษาครอบคลุมทุกระดับการศึกษา ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน

ในปี 2545 จังหวัดสตูลมีสถานศึกษารวมทั้งสิ้น 209 แห่ง มีครูอาจารย์ 3,295 คน และนักเรียน นิสิต นักศึกษา 64,878 คน ซึ่งอัตราส่วน ครู/อาจารย์ ต่อ นักเรียน นิสิต นักศึกษาเป็น 1:20 คน โดยแยกการศึกษาออกเป็น 2 ระบบ ดังนี้

1) **การศึกษาในระบบ** โรงเรียน มีสถานศึกษา 203 แห่ง ครู/อาจารย์ 3,162 คน นักเรียน นิสิต นักศึกษา 62,224 คน คิดอัตราส่วนครู/อาจารย์ ต่อนักเรียน นิสิต นักศึกษาเป็น 1: 20 คน นอกจากนี้ การศึกษานอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีสถานศึกษาทั้งหมด 6 แห่ง ครูอาจารย์ 133 คน นักเรียน นิสิต นักศึกษา 2,654 คน คิดอัตราส่วน ครู/อาจารย์ต่อนักเรียน นิสิต นักศึกษา 1: 20
2) **การศึกษานอกระบบโรงเรียน** มีสถานสถานที่จัดการเรียนการสอนทั้งสิ้น 278 แห่ง ครู/อาจารย์ 930 คน นักเรียน นิสิต นักศึกษา 21,991 คน

อัตราการอ่านออกและเขียนได้ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มีร้อยละ 89.6 โดยมีผู้ชายมีอัตราการอ่านออกและเขียนได้สูงกว่าผู้หญิง (ร้อยละ 92.7 และ 86.6 ตามลำดับ) และประชากรในเขตเทศบาลมีอัตราการอ่านออกเขียนได้สูงกว่าประชากรนอกเขตเทศบาลเล็กน้อย

การสำเร็จการศึกษาของประชากร อายุ 15 ปีขึ้นไป พบว่ามีประชากรที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา ประมาณร้อยละ 35.4 และถ้าเปรียบเทียบระหว่างเพศ จะเห็นว่าผู้ชายสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษามากกว่าผู้หญิง (ร้อยละ 38.1 และ 32.8 ตามลำดับ)

ด้านการศาสนา จังหวัดสตูล มีอิสลามมิกชน จำนวน 167,447 คน หรือร้อยละ 67.80 พุทธศาสนิกชน จำนวน 78,821 คน หรือร้อยละ 31.90 คริสต์ศาสนิกชน จำนวน 236 คน หรือร้อยละ 0.09 และอื่น ๆ จำนวน 1,164 คน หรือร้อยละ 0.21 จำนวนมัสยิด 184 มัสยิด วัด 34 วัด และโบสถ์คริสต์ 2 แห่ง

จังหวัดสตูลให้ความสำคัญกับงานด้านการพัฒนาชุมชนโดยจะเห็นได้จากนโยบายของจังหวัดได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชนเพื่อส่งเสริมและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้นทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคม และการปกครอง โดยให้การศึกษา และพัฒนาขบวนการเรียนรู้ของประชาชน พัฒนาองค์กรอาสาสมัครและผู้นำท้องถิ่น พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธี พัฒนาชุมชน ซึ่งได้ดำเนินการในจังหวัดสตูล ดังนี้

1) จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็ก 45 แห่ง มีเด็กที่เข้ารับการอบรมเลี้ยงดู 1,728 คน และเด็กเล็กที่ได้รับการพัฒนานอกศูนย์ – คน
2) จัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบล 35 แห่ง สมาชิกนอกระบบ 3,677 คน
3) จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับต่าง ๆ รวม 305 คณะ
   - คณะกรรมการพัฒนาสตรีจังหวัด 1 คณะ

- คณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ 7 คณะ
- คณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล 35 คณะ
- คณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน 262 คณะ

4) จัดให้มีอาสาสมัครโดยมีผู้นำอาสาพัฒนาชุมชน 70 คน อาสาพัฒนาชุมชน 1,004 คน

ในปี พ.ศ. 2545 จังหวัดสตูลมีจำนวนสถานพยาบาลแผนปัจจุบันที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนทั้งสิ้น 6 แห่ง จำนวนเตียง 366 เตียง ในจำนวนนี้เป็นสถานพยาบาลที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุขทั้ง 6 แห่ง

ส่วนบุคลากรทางสาธารณสุขที่สำคัญ คือ แพทย์และพยาบาลนั้น มีจำนวนแพทย์ 39 คน อัตราส่วนต่อประชากรเท่ากับ 1:6,871 สำหรับพยาบาลเป็นพยาบาลวิชาชีพ 277 คน พยาบาลเทคนิค 211 คน รวมเป็น 488 คน คิดอัตราส่วนพยาบาลต่อประชากรเท่ากับ 1 : 552

3.2 นโยบายและมาตรการภาครัฐที่ส่งผลต่อการลงทุน

3.2.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เป็นแผนที่ได้อัญเชิญแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มาเป็นแนวทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ โดยยึดหลักทางสายกลาง เพื่อให้ประเทศรอดพ้นจากวิกฤต สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุล มีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัฒน์และสถานการณ์เปลี่ยนแปลงต่างๆ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 มีจุดมุ่งหมายหลัก ในการมุ่งเน้นการแก้ปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของประเทศให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาแบบองค์รวมที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และยึดหลัก "ปรัชญาของเศรษฐกิจแบบพอเพียง" ให้การพัฒนาประเทศอยู่บนพื้นฐานของความสมดุลพอดี และความพอประมาณอย่างมีเหตุผล เพื่อนำไปสู่สังคมที่มีคุณภาพในทุกๆด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างสมดุล มีคุณภาพและยั่งยืน

บทบาทการพัฒนาประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน

1. **พัฒนาสู่ความเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภูมิภาค** โดยอาศัยศักยภาพด้านการผลิตการเกษตร และศักยภาพของภาคธุรกิจ โดยเฉพาะการท่องเที่ยว การบริการสุขภาพและโภชนาการ และการออกแบบด้านสถาปัตยกรรมและอุตสาหกรรมการผลิต เช่น อัญมณี เครื่องประดับ เครื่องหนัง รองเท้า เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม โดยมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการผลิตร่วมกับภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีบริการด้านการศึกษาที่เชื่อมโยงกับสถาบันนานาชาติในภูมิภาคต่างๆ มากขึ้น เพื่อพัฒนาสู่การเป็นฐานเศรษฐกิจของภูมิภาค ทั้งด้านการเกษตร การแปรรูปการเกษตรและอาหาร การเป็นฐานการท่องเที่ยวที่หลากหลายและเป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิทยาการที่เข้มแข็ง
2. **พัฒนาเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค** อาศัยโครงข่ายโครงสร้างพื้นฐานและสื่อสารโทรคมนาคมและทำเลที่ตั้งของประเทศที่สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน การปรับตัวรับกระแสวัฒนธรรมที่หลากหลายเพื่อสร้างพลังต่อรองและขยายตลาดของประเทศที่จะเกื้อหนุนต่อการพัฒนาสู่ประตูเศรษฐกิจด้านการขนส่งทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ รวมทั้งการสื่อสารโทรคมนาคมของภูมิภาค

บทบาทการพัฒนาประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดสตูล

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 ได้กำหนดให้มีการพัฒนาการรวมกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงพื้นที่ชนบทและเมือง เพื่อกระจายการจ้างงานสู่พื้นที่ชนบทและลดการอพยพจากชนบทเข้าสู่เมือง โดยเชื่อมโยงระบบเศรษฐกิจภาคเกษตรในชนบทเข้ากับภาคการผลิตในเมือง และสนับสนุนการรับช่วงและเชื่อมโยงการผลิตระหว่างธุรกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และธุรกิจขนาดใหญ่ในเขตชนบทและเมืองอย่างเป็นระบบ เพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างกัน

นอกจากนี้ในแผนฯ 9 ยังกำหนดให้มีการพัฒนาพื้นที่มีศักยภาพให้พร้อมรองรับการปรับตัวสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยในส่วนของภาคใต้นั้น ให้ใช้พื้นที่ที่ติดทะเลทั้งสองด้านให้เกิดประโยชน์ด้านการผลิตและการขนส่งสู่เอเชียตะวันออกและเอเชียใต้ โดยมีกลุ่มจังหวัดสงขลาและปัตตานีเป็นศูนย์กลางการค้าและการผลิตอาหารฮาลาลกับประเทศเพื่อนบ้าน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

จากสภาพทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ตั้งอยู่ไกลจากกรุงเทพฯมากและนับเป็นข้อจำกัดของการพัฒนาที่ผ่านมา แต่อย่างไรก็ดีพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีโอกาสโดยมีที่ตั้งติดกับมาเลเซีย ซึ่งเป็นประเทศที่มีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในขั้นดี ที่จะพัฒนาความร่วมมือและนำศักยภาพของ มาเลเซียมากระตุ้นการพัฒนาในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

นอกจากนี้โครงสร้างทางเศรษฐกิจของพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีฐานการผลิตแคบ จึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาฐานการผลิตให้หลากหลายมากขึ้นเพื่อเป็นแหล่งรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยเน้นแนวทางที่สามารถดำเนินการได้ทันทีภายใต้ "ยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงเศรษฐกิจเพื่อนบ้านมากระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้" ซึ่งประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ดังนี้

1. ***ยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการลงทุนโครงการขนาดใหญ่กับประเทศเพื่อนบ้าน***

ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมามีนักลงทุนมาเลเซียเข้ามาร่วมลงทุนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นจำนวนเกือบร้อยละ 50 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมที่มีวัตถุดิบในประเทศไทยและ/หรือใช้แรงงานไทย ดังนั้นเพื่อดึงดูดและจูงใจให้เกิดความร่วมมือการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ระหว่างนักลงทุนไทยกับประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเร่งรัดพัฒนาเขตเศรษฐกิจปีนัง-สงขลา ให้เป็นเส้นเลือดหลักด้านการค้า การลงทุน การคมนาคมขนส่งและเชื่อมโยงด้านพลังงานกับมาเลเซียและนานาชาติโดยใช้อำเภอหาดใหญ่เป็นเมืองศูนย์กลางธุรกิจการค้าเชื่อมโยงและกระจายสู่เมืองอื่นๆในพื้นที่ ได้แก่ สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส ซึ่งองค์ประกอบการพัฒนาประกอบด้วย

1.1 พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนสะเดา-ปาดังเบซาร์
1.2 ปรับปรุงขีดความสามารถท่าเรือสงขลา
1.3 ปรับปรุงนิคมอุตสาหกรรมที่ฉลุงและเขตอุตสาหกรรมและท่าเรือประมงปัตตานี
1.4 ส่งเสริมความร่วมมือด้านการลงทุนอุตสาหกรรมระหว่างไทย-มาเลเซียและประเทศที่ 3
1.5 กำหนดมาตรการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามแนวพื้นที่เศรษฐกิจปีนัง-สงขลา-ปัตตานีอย่างเคร่งครัด

2. *ยุทธศาสตร์การค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน*

ในปัจจุบันการค้าชายแดนระหว่างไทยกับมาเลเซียมีมูลค่าสูงถึง 100,000 ล้านบาท ผ่านด่านชายแดนหลัก ได้แก่ สะเดา ปาดังเบซาร์ เบตง สุไหงโกลก และตากใบ ดังนั้นจึงควรกำหนดแนวทางส่งเสริมการขยายตัวด้านการค้าชายแดน ดังนี้

2.1 พัฒนาตลาดชายแดนและเมืองชายแดน สะเดา ปาดังเบซาร์ เบตง สุไหงโกลก และตากใบให้เป็นเมืองชายแดนที่ทันสมัยทัดเทียมกับประเทศเพื่อนบ้าน

2.2 สร้างฐานการผลิตสินค้าขึ้นภายในพื้นที่จังหวัดชายแดน โดยส่งเสริมเอกชนให้ผลิตสินค้าตามความต้องการของตลาดมาเลเซียและสิงคโปร์ทดแทนสินค้าที่ขนส่งจากพื้นที่อื่น เพื่อช่วยเพิ่มรายได้และเกิดการจ้างงานในพื้นที่

3. *ยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน*

ในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวอีกมากที่มีศักยภาพพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติได้ ซึ่งบางพื้นที่ประเทศเพื่อนบ้านได้ใช้เป็นจุดขายด้านการตลาดร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวของตนเองด้วย จึงควรมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

3.1 พัฒนาหมู่เกาะตะรุเตา-อาดัง-ราวีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพเชิงนิเวศน์วิทยาระดับโลกโดยให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายเชื่อมโยงกับชายฝั่งสตูล และแหล่งท่องเที่ยวเกาะลังกาวีของ มาเลเซียและเกาะสุมาตราของอินโดนีเซีย

3.2 พัฒนาโครงข่ายวงจรธุรกิจการท่องเที่ยวโดยปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประเพณีเทศกาล

3.3 ส่งเสริมบทบาทชุมชนและองค์กรชุมชนให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

มาตราการจำเป็นที่ต้องดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาพื้นฐานควบคู่กับยุทธศาสตร์

1. การขยายฐานการผลิตด้านการเกษตรให้หลากหลายเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมแปรรูปและตลาดในระยะยาว

1.1 เร่งดำเนินการตามแผนปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้และการสร้างเสถียรภาพด้านราคาสินค้าเกษตร

1.2 ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมแปรรูปต่อเนื่องและเชื่อมโยงกับภาคเกษตรโดยเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลและอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราครบวงจร

1.3 การพัฒนากลไกตลาดให้มีการเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรกับตลาดทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาค

2. การพัฒนาด้านสังคม

2.1 การเตรียมความพร้อมของคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

2.2 การผลิตและการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตที่เปลี่ยนไป

3. การบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อม

3.1 พื้นที่ลุ่มน้ำทะลสาบสงขลา

3.2 พื้นที่อ่าวปัตตานีและชายฝั่ง

ยุทธศาสตร์และวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดสตูลใน 10 ปี ข้างหน้า มีดังนี้

1) การแก้ไขปัญหา 3 สงคราม ตามนโยบายรัฐบาล คือ แก้ไขปัญหาความยากจน แก้ไขปัญหายาเสพติด แก้ไขปัญหาคอรัปชั่น การพัฒนาจังหวัดสตูลให้เป็น "บ้านเมืองน่าอยู่ เชิดชูคุณธรรม"

2) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวการค้าชายแดนและเมืองท่าสำคัญฝั่งทะเลอันดามันตอนล่าง

3) การส่งเสริมและพัฒนาด้านการเกษตร การประมง และอุตสาหกรรมครอบครัว

4) การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และการกีฬา

5) การส่งเสริมและพัฒนาการบริการประชาชน โดยเน้นระบบ One Stop Service

วิสัยทัศน์ของสตูลใน 10 ปีข้างหน้า

1) การพัฒนาจังหวัดสตูลให้เป็น ***"บ้านเมืองน่าอยู่ เชิดชูคุณธรรม"***

2) การพัฒนาจังหวัดสตูลเป็นเมืองท่องเที่ยว

3) การพัฒนาจังหวัดสตูลเป็นเมืองการค้าชายแดน และเมืองท่าฝั่งอันดามันตอนล่าง

3.2.2 นโยบายส่งเสริมการลงทุน

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนใหม่ (1 สิงหาคม 2543) เพื่อบรรเทาภาระด้านการคลังของรัฐบาลและเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ดังนี้

1. เพิ่มประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการใช้สิทธิและประโยชน์ภาษีอากร โดยให้สิทธิและประโยชน์แก่โครงการที่มีผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจอย่างแท้จริง และใช้หลักการบริหารและการจัดการองค์กรที่ดี (Good Governance) ในการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร โดยกำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องรายงานผลการดำเนินงานของโครงการที่ได้รับการส่งเสริมเพื่อให้สำนักงานได้ตรวจสอบก่อนใช้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรในปีนั้นๆ
2. สนับสนุนให้อุตสาหกรรมพัฒนาระบบคุณภาพและมาตรฐานการผลิตเพื่อแข่งขันในตลาดโลก โดยกำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมทุกรายที่มีโครงการลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ต้องดำเนินการให้ได้รับใบรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9000 หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่า
3. ปรับมาตรการส่งเสริมการลงทุนให้สอดคล้องกับข้อตกลงด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศโดยการยกเลิกเงื่อนไขการส่งออกและการใช้ชิ้นส่วนในประเทศ
4. สนับสนุนการลงทุนเป็นพิเศษในภูมิภาคหรือท้องถิ่นที่มีรายได้ต่ำและมีสิ่งเอื้ออำนวยต่อการลงทุนน้อย โดยให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรสูงสุด
5. ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมโดยไม่เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขเงินลงทุนขั้นต่ำของโครงการที่จะได้รับการส่งเสริมเพียง 1 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน)
6. ให้ความสำคัญแก่กิจการเกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร กิจการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีและทรัพยากรมนุษย์ กิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการและบริการพื้นฐาน กิจการป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อม และอุตสาหกรรมเป้าหมาย

กิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

โครงการที่ได้รับการส่งเสริมในกิจการประเภทต่อไปนี้ จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

1. กิจการเกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร
2. กิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาเทคโนโลยีและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
3. กิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการและบริการพื้นฐาน
4. กิจการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อม
5. อุตสาหกรรมเป้าหมาย

ทั้งนี้คณะกรรมการจะได้ประกาศกำหนดกิจการหรืออุตสาหกรรมที่อยู่ภายใต้ประเภทกิจการที่จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษดังกล่าว ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรดังนี้

1. ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรไม่ว่าตั้งอยู่ในเขตใด
2. ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี ไม่ว่าตั้งอยู่ในเขตใด สิทธิและประโยชน์อื่นให้ได้รับตามเกณฑ์ที่ตั้งในแต่ละเขต

นโยบายและหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จังหวัดสตูล

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจัดให้อยู่ในเขต 3 (58 จังหวัด) ซึ่งได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรดังต่อไปนี้

- ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร
- ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี ทั้งนี้ ผู้ได้รับการส่งเสริมในโครงการที่มีขนาดการลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะต้องดำเนินการให้ได้ใบรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9000 หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่า ภายในระยะเวลา 2 ปี นับตั้งแต่วันเปิดดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้จะถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 1 ปี
- ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 5 ปี

นอกจากนี้จังหวัดสตูลยังได้รับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติม เขต 3 ใน40 จังหวัด) ดังนี้

1. สำหรับโครงการที่ตั้งสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ ได้รับการส่งเสริม ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังนี้
   1.1 ให้ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
   1.2 อนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่า เป็นระยะเวลา10 ปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริม

2 สำหรับโครงการที่ตั้งสถานประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม อนุญาตให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกจากกำไรสุทธิร้อยละ 25 ของเงินที่ลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมโดยผู้ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้ภายใน 10 ปี นับแต่วันที่มีรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

3.3 นโยบายความร่วมมือระหว่างประเทศ

3.3.1 โครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle : IMT-GT)

โครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (IMT-GT) เป็นโครงการที่เริ่มต้นขึ้นและได้มีการลงนามข้อตกลงระดับรัฐมนตรี ณ ที่ประชุมเกาะลังกาวี ประเทศมาเลเซีย เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2536 โดยกำหนดให้เป็นโครงการความร่วมมือเพื่อการพัฒนาภูมิภาคระหว่าง 3 ประเทศ (Sub-regional Development) ซึ่งได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศมาเลเซียและประเทศไทย ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 230,000 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยพื้นที่ภาคเหนือเกาะสุมาตราของประเทศอินโดนีเซีย ได้แก่ แคว้นอาเชท์ (Ache),จังหวัดสุมาตราเหนือ (North Sumatra) และ เรียว (Riau)พื้นที่ทางภาคเหนือของประเทศมาเลเซีย ได้แก่ รัฐเคดาห์(Kedah), เปรัก(Perak),ปีนัง(Penang) และเปอร์ลิส (Perlis) และ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย ได้แก่ สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส โดยมีเป้าหมายหลักคือ การสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีการลงทุนและอำนวยความสะดวกความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคนี้ ได้แก่ การลงทุน การค้า อุตสาหกรรม การเกษตรและการประมง ด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการเคลื่อนย้ายแรงงาน การขนส่ง การสื่อสารโทรคมนาคม และพลังงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนของทั้งสามประเทศร่วมมือกันลงทุน เพื่อส่งออกในอุตสาหกรรมต่างๆ ที่มีศักยภาพในพื้นที่ของโครงการ ภาครัฐบาลจะให้ความร่วมมือและส่งเสริมเป็นกรณีพิเศษ โดยการลดปัญหาและอุปสรรคและข้อขัดแย้งเพื่อเสริมศักยภาพของการส่งออกและการลงทุน ซึ่งโครงการนี้จะดำเนินได้อย่างรวดเร็วตามข้อตกลงเขตการค้าเสรี AFTA การดำเนินงานของภาคเอกชนในโครงการนี้จะมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับภาครัฐบาลของทั้ง 3 ประเทศ เพื่อพัฒนาโครงการให้สำเร็จลุล่วงไปด้วย

ผลของโครงการความร่วมมือดังกล่าวส่งผลให้เกิดการลงทุนเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ

การคมนาคม ของพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และสามารถขยายบทบาทเข้าสู่การเชื่อมโยงในระดับนานาชาติ อันจะเป็นการเสริมศักยภาพทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นอีกหลายด้าน เช่น การเป็นศูนย์กลางในการส่งออกและนำเข้าสินค้าของภาคใต้

3.3.2 ข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (General Agreement of Tariff and Trade : GATT)

ข้อตกลงว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าหรือ GATT (General Agreement of Tariff and Trade) คือ ความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ มีหน้าที่ เป็นกฎระเบียบทางการค้าระหว่างประเทศ เป็นเวทีเพื่อการเจรจาลดข้อกีดกันทางการค้าพร้อมๆกันหลายประเทศ และเป็นเวทีให้ประเทศคู่กรณียุติข้อพิพาททางการค้า ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2590 (1947) ซึ่งเกิดขึ้นช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 21 ที่ประเทศต่างๆ ต้องการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2490-2536 (ค.ศ. 1947-1993) GATT ได้จัดให้มีการเจรจาทางการค้าพหุภาคี เพื่อลดข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคทางการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งอัตราภาษี โดยเฉลี่ยของสินค้าอุตสาหกรรมลดลงจากร้อยละ 10 ในปี พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1948) เหลือเพียง ร้อยละ 4 ในปี พ.ศ. 2536 (ค.ศ. 1993) การค้าขยายตัวโดยมีอัตราเฉลี่ย ร้อยละ 6 ต่อปี และอัตรา GDP ของโลกขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 2 ต่อปี ซึ่งถือว่าสูงกว่ามาตรฐานในช่วงก่อนที่จะมี GATT ซึ่งขยายตัวร้อยละ 0.9 ต่อปี

การเจรจารอบอุรุกวัยถือเป็นการเจรจารอบที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อกฎเกณฑ์การค้าโลกมากที่สุด เพราะนอกจากจะมีการเจรจาลดภาษีและอุปสรรคทางการค้าเช่นเดียวกับการเจรจารอบอื่นๆ ที่ผ่านมาแล้ว ยังได้ขยายขอบเขตการเจรจาเพื่อปรับปรุงกฎเกณฑ์ ของ GATT ที่ได้กำหนดมาเกือบ 50 ปี ให้กระชับรัดกุม และมีความทันสมัยต่อสภาวะการค้าโลกในปัจจุบันที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไป ในส่วนของจังหวัดสตูลมีการส่งเสริมการส่งออกและนำเข้าอย่างมากเนื่องจากทำให้มีการกระตุ้นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การผลิตสินค้าส่งออกของจังหวัดและตลอดจนการขยายตัวของการผลิตและการค้าภายในจังหวัดเนื่องจากมีระเบียบการค้าที่เป็นเสรีมากขึ้น

3.3.3 นโยบายองค์การการค้าโลก (World Trade Organization :WTO)

องค์การการค้าโลก World Trade Organization (WTO) เป็นองค์การระหว่างประเทศ ที่พัฒนาการมาจาก แกตต์ (General Agreement on Tariff and Trade : GATT) จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อ วันที่ 1 มกราคม 2538 มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีหน้าที่

- เป็นกฎระเบียบทางการค้าระหว่างประเทศ
- เป็นเวทีเพื่อเจรจาการค้า
- เป็นเวทีให้ประเทศคู่กรณียุติข้อพิพาทการค้า

หลักการสำคัญของ WTO

1. การกำหนดให้ใช้มาตรการทางการค้าระหว่างประเทศโดยไม่เลือกปฏิบัติ (Non-discrimination)
2. การกำหนดและบังคับให้มาตรการทางการค้าจะต้องมีความโปร่งใส (Transparency)
3. เจรจาเปิดเสรีการค้าระหว่างประเทศบนพื้นฐานความมั่นใจ โดยสมาชิกเปิดตลาดแล้วจะให้ความมั่นใจว่าจะไม่ถอยกลับมากกว่าที่ได้ผูกพันไว้ใน WTO
4. คุ้มครองผู้ผลิตภายในด้วยภาษีศุลกากรเท่านั้น (Tariff-only Protection)
5. ส่งเสริมการแข่งขันทางการค้าที่เป็นธรรม (Fair Competition)
6. มีสิทธิ์ให้ข้อยกเว้นในกรณีฉุกเฉินและจำเป็น (Necessary Exceptions and Emergency Action)
7. ให้มีการรวมกลุ่มทางการค้าเพื่อลดภาษีระหว่างกัน หากมีวัตถุประสงค์ที่ขยายการค้า (No Trade Blocks)
8. มีกระบวนการยุติข้อพิพาททางการค้า (Trade Dispute Settlement Mechanism)
9. ให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศกำลังพัฒนาในการปฏิบัติตามพันธกรณี (Special and differential Treatment : S&D)

ผลจากนโยบาย WTO ทำให้การค้าจังหวัดยะลาเปลี่ยนแปลงในการที่ดีขึ้น เนื่องจากมีกฎเกณฑ์การค้าที่เข้มแข็งขึ้น ประเทศสมาชิกจะต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดทำให้ประเทศที่มีพลังทางเศรษฐกิจมหาศาลดำเนินการที่มีผลเป็นการบิดเบือนการค้า หรือดำเนินนโยบายทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมได้น้อยลง เศรษฐกิจขยายตัวขึ้น นอกจากระเบียบเศรษฐกิจการค้าภายใต้ WTO จะเป็นพันธกรณีหรือข้อมูลข้อผูกพันที่สมาชิกจะต้องถือปฏิบัติแล้วยังเป็นการให้สิทธิประโยชน์ระหว่างกัน

ด้วยเนื่องจากผลประโยชน์ที่ประเทศหนึ่งจะได้รับจะเกิดขึ้นเมื่อประเทศอื่นๆปฏิบัติตาม พันธกรณีในภาพรวม ผลจากการเจรจาจึงทำให้เศรษฐกิจขยายตัว ผู้ผลิตและผู้บริโภคได้ประโยชน์มากขึ้น เนื่องจากไทยได้รับประโยชน์จากการลดภาษีของประเทศอื่น คือ การลดภาษีจะทำให้ราคา สินค้าต่ำลง เป็นการลดภาวะเงินเฟ้อและเป็นประโยชน์กับผู้บริโภคและในฐานะผู้ผลิต การลดภาษีจะช่วยให้ราคาวัตถุดิบลดลง ช่วยลดต้นทุนการส่งออกของไทยทำให้ฐานะการแข่งขันดีขึ้นและเป็นการบังคับให้อุตสาหกรรมภายในประเทศต้องปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตไม่เป็นภาระของสังคม และทำให้เศรษฐกิจเคลื่อนไหว และทำให้การค้ามีความเป็นธรรมมากขึ้นนับตั้งแต่ที่ประเทศได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก WTO มีการส่งออกและนำเข้าที่ได้ดุลมากขึ้น มีการลุงทุนอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นและคาดกว่าจะมีการขยายการลงทุนมากขึ้น นโยบายของ WTO จึงสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของจังหวัดยะลาอย่างยิ่ง

3.3.4 นโยบายเขตการค้าเสรีอาเซียน
(ASEAN Free Trade Area : AFTA)

การจัดตั้งเขตการค้าเสรีเอเซียน (Asian Free Trade Area : AFTA) เกิดจากแนวความคิดของรัฐบาลไทย ในสมัยของ ฯพณฯ นายอานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรีของไทยในขณะนั้นที่ได้เสนอแนวทางการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน และได้มีการจัดทำความตกลงแม่บทว่าด้วยการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียน (Framework Agreement on Enhancing ASEAN Economic Cooperation) ค.ศ. 1992 ซึ่งตกลงในหลักการเพื่อลดอัตราภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าอุตสาหกรรม และสินค้าเกษตรแปรรูปที่ค้าขายระหว่างกันให้มีอัตราภาษีต่ำสุด โดยใช้ข้อตกลงว่าด้วยอัตราศุลกากรพิเศษที่เท่ากัน (Common Effective preferential Tariff – CEPT) เป็นกลไกในการดำเนินการ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ที่จะทำให้การค้าภายในกลุ่มอาเซียน เช่น บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนามและไทยเป็นไปอย่างเสรี มีอัตราภาษีต่ำที่สุดและปราศจากข้อจำกัดทางการค้าด้านภาษีซึ่งจะก่อให้เกิดการดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศและที่สำคัญคือเพื่อที่จะรองรับสถานการณ์เศรษฐกิจการค้าโลกเสรี

ผลกระทบที่ได้จากข้อตกลงของ AFTA ที่มีต่อจังหวัดยะลานั้นมีทั้งด้านบวกและลบ ในด้านบวกทำให้เกิดการขยายตลาดสินค้าเพิ่มขึ้น และเพิ่มอำนาจการต่อรองทางการค้าตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการสร้างอุตสาหกรรมใหม่ได้ซึ่งจะเป็นผลดีต่อผู้บริโภค แต่อย่างไรก็ตาม ผลด้านลบในการปฏิบัติตามข้อตกลง AFTA ก่อให้เกิดผลเสียในด้านการแข่งขันบางอุตสาหกรรมที่ไม่มีคุณภาพซึ่งอุตสาหกรรมเหล่านี้เคยได้รับการคุ้มครองจากรัฐบาลด้วยการเก็บภาษี

นำเข้าในอัตราที่สูงโดยต้องปรับปรุงการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตให้สามารถแข่งขันกับการค้าประเภทเดียวกันที่ผลิตโดยประเทศในภูมิภาคอาเซียนอื่นๆ ได้ และอาจทำให้วัตถุดิบบางอย่างไม่เพียงพอต่อความต้องการเนื่องจากมีการขยายการผลิตมากเกินไปทำให้ภาครัฐบาลขาดรายได้จากภาษีศุลกากร